

EEN WANDELING VAN BAARN NAAR HUIZEN

Door Wim Duurland bewerkt naar gegevens van H.J.Slijper

Het was op 26 april 1936 dat 'smorgens om 8.45 uur 3 reizigers op het station Baarn uit de trein stapten. Ze hadden al een hele reis achter de rug. Eerst met de tram van Heemstede naar Haarlem, met de stoomtrein van Haarlem naar Amsterdam en daar overstappen op de stoomtrein richting Amersfoort.

Onze vroege reizigers waren E.K.Slijper (51 jr) met zijn zoon Henk en diens vriendje en buurjongen Ab Groustra (resp. 14 en 13 jr.).

Het plan was het gedeelte van de Zuiderzeekust vanaf de Eemmond tot aan Huizen te verkennen, in die jaren nog een ongewisse onderneming. Onze wandelaars besloten danook, direkt na aankomst in Baarn op pad te gaan.

Het was prima wandelweer. Een effen grijze hemel, doch droog en helder en niet koud, ofschoon er een frisse wind waaide uit noord-oostelijke richting. Het zicht was helder.

Bij de Zandvoortseweg hield Baarn op en keken de wandelaars uit over een vlakke ruimte die zich tot aan de Zuiderzee uitstreckte. Dat kunnen wij ons nu niet meer voorstellen: geen snelweg, geen "Eemdal", geen Gerenweg, geen Hogenbirk, geen Ocrietfabriek, geen jachtwerf, niets. Vanaf Baarn een onbelemmerd uitzicht tot aan de horizon. Aan de kust geen rietvelden, geen bosjes en bomen, alles plat, plat en ruim.

Langs de grintweg ging de reis naar Eembrugge, waar ze om ongeveer half tien arriveerden. De oogst aan vogelwaarnemingen tot nu toe was veelbelovend. In Baarn wat tuin- en parkvogels en direkt na de Zandvoortseweg een lawine van weidevogelgeluiden: Kieften, Tureluurs en Grutto's (Tuken en Grutten).

Voort ging het over de oude kronkelweg langs de Eem. Niet de brug over, maar westelijk van de Eem blijvend, het dorpje uit en de dijk volgend. "Eembrugge" had papa Slijper gezegd: Verdraaid, er is een brug, jongens!

In de verte het gemaal ziende besloten ze daar recht op aan te houden. Dat betekende dus de sloot over en verder "overdwars", 50 meter lopen langs de sloot tot het klaphekje aan het begin van het klinkerpaadje naar het gemaal. Hier waren Kempfontjes en -hennetjes in hele troepen, ook weer Kieften, Grutto's en Tureluurs, Zwarte Sterntjes, Watersnippen (er moeten er tientallen gemekkerd en gebaltst hebben, vooral in het gedeelte tussen waar nu de jachthaven "De Kempfont" is en het gemaal) en Sloebenden.

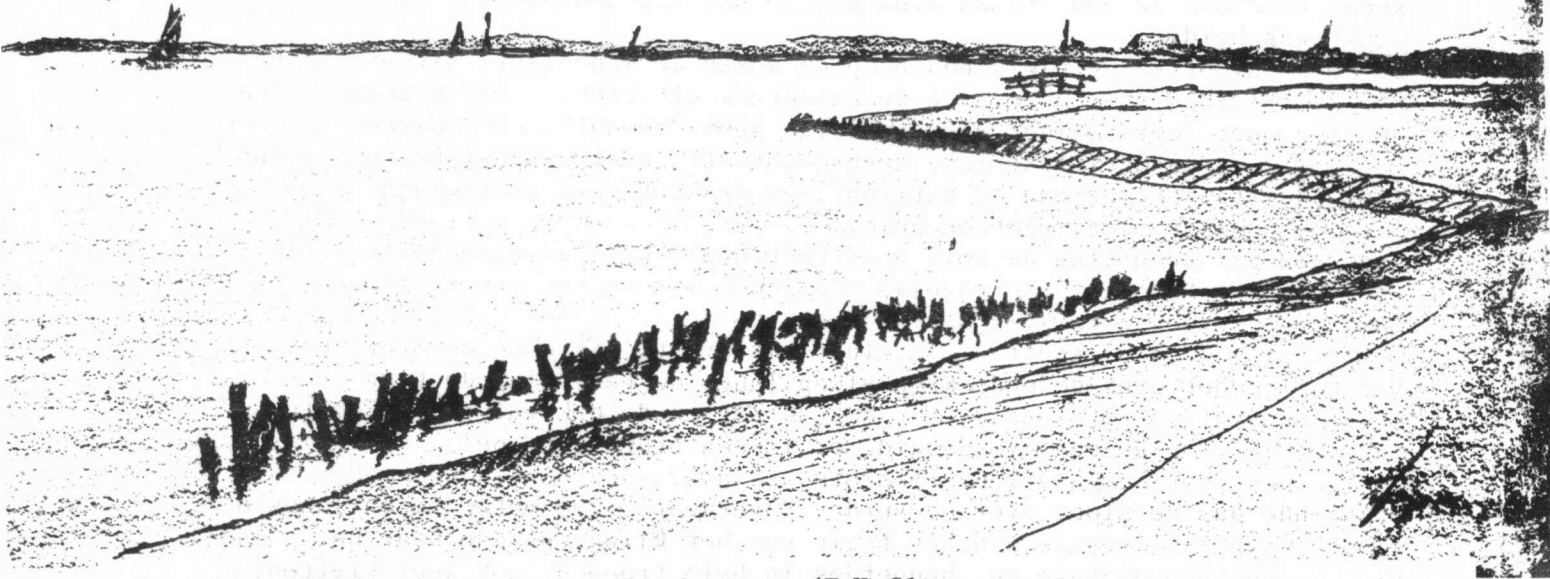
Toen over het sluisje en wat beschroomd over het erf van de boerderij, waar onze wandelaars voor het eerst sinds hun vertrek uit Baarn weer mensen ("inboorlingen") zagen, die hen nieuwsgierig en verbaasd aanstaarden zonder iets te zeggen (ofschoon vader Slijper anders toch altijd heel makkelijk was in het aanknopen van een praatje met boeren, vissers, postbodes, scheepsvolk, jagers en stropers maar ook wel met meneer de jonker zelf en daar hielden ze altijd wel permissietjes aan over, of een bakkie koffie, een zak appels, een roeiboortje voor een middag, etc. Voor "nood"-gevallen had hij altijd wel een goed gevulde sigarenkoker bij zich).

Verder ging het weer, de dijk volgend langs de waaien. Kavelweggetjes waren er toen nog niet, dus ze liepen steeds maar door het gras alle waaien langs tot waar alles ophield in een kleiige, schaars begroeide vlakte tot aan de kust en de Eemmond, die ze rechts van zich lieten liggen. Daar maakte papa (hij had altijd wel wat tekenpapier en wat krijtjes of z'n vulpen bij zich) een schetsje van het uitzicht op de Eemmond en werd beraadslaagd over de te volgen route. Hier bij de Eemmond waren enorm veel Kieften, minder Grutto's en Kempen, veel Tureluurs, geen Snippen meer. Wel waren er Zomertalingen en prachtige Gele Kwikstaarten.

Besloten werd langs de dijk naar Huizen te gaan. Waar de dijk ineens naar rechts afsloeg ging de wandeling rechtdoor over de meenten in de richting van de zendmasten van Huizen, zich steeds bewust dat Stad & Lande van Gooiland gestreng was in het onderhouden van art. 461 W.v.S. Ze kwamen echter gelukkig geen mens tegen en om een uur of vier waren ze vlak bij Huizen, ongeveer ter hoogte van de Melkweg. Vanuit de meent leek het donkere sombere silhouet van het dorp als op een terp te liggen. De indruk was wel monumentaal. Tot de

MONO 1/4 EEM

1936 Feb. E.K. Slijper.

Gezicht op de Eemmond. Op zee een botter. (E.K.Slijper, 1936)
Er was nog geen riet en er groeiden geen bomen.

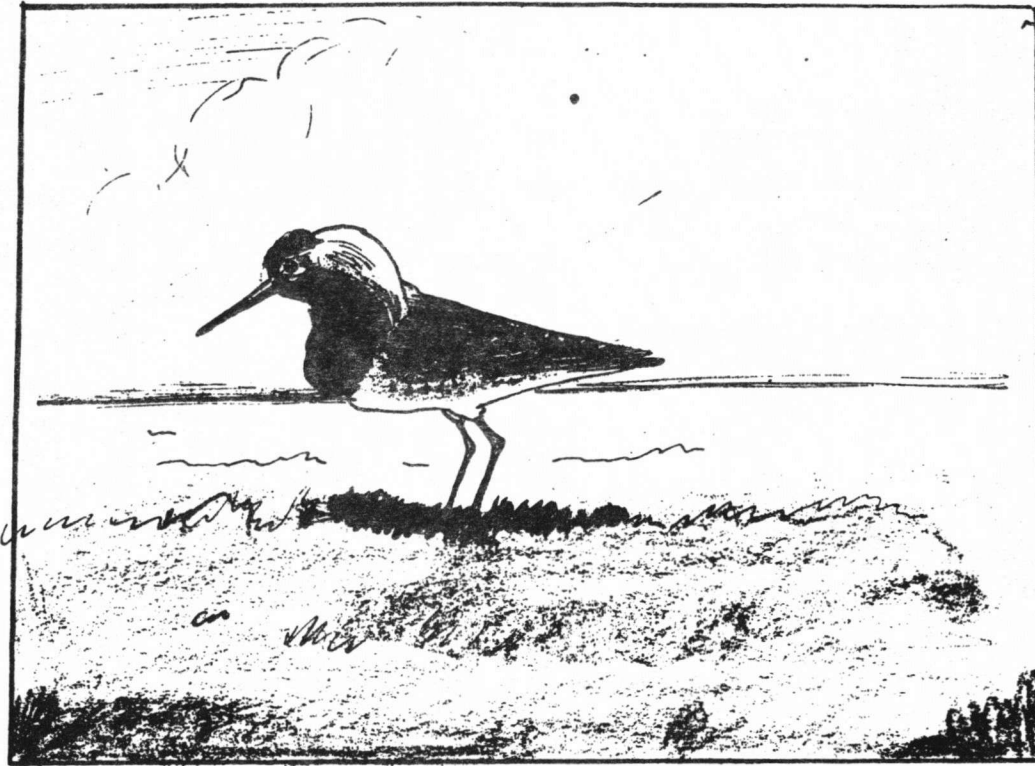
tramhalte van de "Gooise Moordenaar" bij de Ned.Herv.Kerk was het nog een half uur lopen. Langs de kust waren nogal wat Bergeenden ("Schitterende vogels!") en een Velduil, en in de meent weer veel Kieften. De totale afstand van naar schatting 17 km hadden ze in ongeveer 7 uur en 3 kwartier afgelegd, inclusief de vele rustpauze's.

De terugreis ging met de gele motortram door Het Gooi. ("Het Gooi zag er bepaald niet uit als de A.W.-duinen, overal villatje's etc. Nee, dat was toen al niks meer dus!") Via Naarden, Muiden, Diemen naar het Weesperpoortstation. Vandaar met een heuse taxi door Amsterdam naar het Centraal Station en met de trein naar Haarlem, de tram naar Heemstede en dan nog 10 minuten lopen naar huis. 'sAvonds bleek dat ze alle drie, ondanks dat er geen zon was, roodbruin verbrand waren.

"Wat een dag" zegt Henk Slijper nu nog. "Geweldig! Dat zoiets bestond, die wijde!". Hij herinnert zich nog hoe zijn vader op de kleiige vlakte aan de kust stond, omkeek naar rechts en op de sprietige boompjes en wat boerderijen wees. Op de kaart stond "Eemdijk" en jarenlang is dat een soort uitdrukking gebleven voor alles wat het einde van de wereld en achtergebleven gebied was..... Eemdijk! Niet wetende dat hij hier later zou terechtkomen en door de bevolking geaccepteerd zou worden en waar hij zich nog steeds heerlijk thuis voelt.

Tot slot een soortenlijstje van de waargenomen vogels:

1. Kievit : enorm veel over de hele afstand;
2. Grutto : enorm veel, echter minder dan de Kievit;
3. Tureluur : veel tussen Baarn en Eemmond;
4. Kemphaan : plaatselijk bijna massaal,
drukke baltsplaatsen, de beeldigste kragen

De mooiste Kemphaan van die dag! (H.J.Slijper, 1936)
Ze waren natuurlijk allemaal mooi, maar deze blonk
zo overdadig in goud en kastanjebruin.

5. Watersnip : tussen Eembrugge en de Eemnesservaart (gemaal) zeer
veel gehoord en zien baltsen;
6. Wilde Eend : overal en veel;
7. Slobeend : een paar keer, paartjes, de woerden vonden we
prachtig;
8. Zomertaling : een paar keer, leuke baltsgeluiden;
9. Bergeend : mooi op "zee";
10. Zwarte Stern : in het begin, tot het gemaal, boven de slootjes;
(Visdief niet genoteerd, raar eigenlijk!)
11. Blauwe Reiger
12. Purperreiger : geregeld; ("voor ons niet zo bijzonder, omdat we hem
goed kenden uit het Kortenhoefse waar mijn oom en tante
woonden")
Na 1970 steeds zeldzamer in de Eempolders;
13. Aalscholver : op "zee";

14. Gele Kwikstaart : we wisten niet dat die mannetjes zo onbeschrijflijk
mooi waren, dotterbloem geel, blauwe kop, groene rug.
Overal tussen en onder de koeien;
15. Witte Kwikstaart
16. Graspieper
17. Veldleeuwerik : gezang zonder einde;
18. Meerkoet
19. Waterhoen
20. Kokmeeuw
21. Torenvalk
22. Boerenzwaluw
23. Velduil : 1 ex aan de kust;
24. Lepelaar : op de heenreis in het Naardermeer.